

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

V. S. Meinolphi Conf. Dup.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

tis ducentesimo nonagesimo septimo. Victor autem veteranus illuc fortè transiens, cùm invitatus nollet cum persecutoribus sociari, qui de cæforum spoliis epulabantur, & dolens quòd in illâ legione militare non meruisset: Christianum clarâ voce se esse confessus, à persecutoribus obtruncatur: Cæterisque Martyribus sicut morte, ita honore conjunctus est. *R.* Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evang. Cum audieritis. de communi.

Die V. Octobris.

S. MEINOLPHI CONFESSOR.

Duplex Diæces.

Omnia de communi Confessoris non Pontif. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos annuâ S. Meinolphi Confessoris tui solemnitate lætificas; concede propitius: ut cujus natalitia colimus, per ejus
ad

ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Lectioes I. Noct. de Scriptura.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Meinolphus natalium splendore & opum affluentia, in Westphalia clarissimus, à religiosissima matre Wichtrude (patre non ita pridem Christiano vitâ defuncto) ad Carolum Magnum, post devictam ab eo patriæ istius gentem Christoque ut plurimum subjugatam, puer est adductus. Quem Carolus paternè suscipiens, baptismatis undis, de sacro eum fonte levans, imposito Meinolphi nomine, statim ablui curat; ac subinde viro notæ sanctitatis Badurado, secundo Paderbornensis Ecclesiæ Episcopo, tradit; apud quem Scholaribus, & Regularibus disciplinis erudiretur. A quo deinde scientiâ provecus, morum gravitate,

O 3

ac

ac virtutibus jam maturus, ad ordines sacros vocatus, Diaconus factus, & ad Archidiaconatûs dignitatem evectus est, in quo usque ad finem vitæ permansit.

R. Honestum fecit illum Dominus.

Lectio V.

Cum interim pro Ecclesia ædificanda de apto loco sollicitus esset, divinitûs accidit, ut Subulcus ejus in Sylvis hæreditariis ex improvîso splendorem miræ lucis inter arbusta, cum discutrentium hinc inde cervarum multitudine conspiceret, eâque visione percussus prodigium Domino significaret. Qui de consilio Episcopi id pro divino habentis ostento, locum ipse visitans, dum caliginosâ nocte devotis precibus genuflexus intenderet, eandem secundò vidit. Quare impetrato priûs Imperatoris consensu, ædificium in eodem loco designat; pro quo cùm spatii capaci-

tatem

tatem ac qualitatem inspiceret, aliud ei divinæ aspirationis indicium patenter occurrit. Nam eo in loco, quo nuper viderat cervas motibus instabiles, nunc cervum præstantis corporis, erectis in altum cornibus, (inter quæ signum Dominicæ splendebat crucis, omnem auri fulgorem superantis) vidit accubantem, moxque sibi assurgentem, & denuò ac si Virum sanctum veneraretur, se prosternentem in terram. Quo viso recreatus Monasterium cum Ecclesiâ ibidem fundavit, & congregationi Canonicarum attribuit, locumque nomine Nienbüdeken insignivit.

R. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Tandem consummatis pluribus pro Deo & Ecclesiâ laboribus, tempus adfuit, quo servum suum Dominus ad æternam coronam invitaret: quando plenus virtutibus, &

ætate gravis tertio nonas Octobris
 migravit ad Dominum, corpore in-
 tra fundatam ab ipso Ecclesiam depo-
 sito. Ad cuius sepulchrum alii mira-
 culorum præteritorum famâ, alii spe
 futurorum excitati copiosè conflu-
 ebant. Possederunt autem deinceps
 Reliquias viri sancti unâ cum Mona-
 sterio Canonica; donec anno Chri-
 sti millesimo quadringentesimo octa-
 vo successerunt, vocante eos Wil-
 helmo de monte Episcopo Paderbor-
 nensi, è Swollensi Bethlema, Ca-
 nonici Regulares S. Augustini, mul-
 tiplici Religionis incremento, & no-
 vendecim Monasteriorum per ipsos
 quâ inchoatorum, quâ instauratorum
 accessione. *R.* Iste homo.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam c. 19.

Lectio VII.

In illo tempore dixit Jesus discipulis
 suis parabolam hanc: Homo qui-
 dam,

dam nobilis abiit in regionem longin-
quam, accipere sibi regnum & re-
verti. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. quest. Ev. quest. 46.

Regio longinqua Ecclesia gentium
usque ad fines terræ: Reverti se
tamen dicit: abiit enim, ut plenu-
do gentium intraret: revertetur, ut
omnis Israël salvus fiat. Per decem
mnas legem significat, propter De-
calogum. Decem autem servos,
quibus sub illâ positus gratia prædicata
est. Sic enim intelligendum est, eis
datas mnas ad usum, cùm intellexe-
rint eam ipsam legem, remoto vela-
mine, ad Evangelium pertinere. Ci-
ves ejus, qui post eum miserunt le-
gationem, dicentes: se nolle, ut
regnet sibi, Judæi sunt, qui prædi-
cationem Evangelii respuerunt.

R. Iste est.

Lectio

Lectio VIII.

Quòd autem paulò post servi red-
dentes rationem ex eo, quod
acceperant, laudantur, quia lucrati
sunt; significat eos bonam reddere
rationem, qui bene usi sunt eo quod
acceperunt, ad augendas divitias
Domini, per eos qui credunt in eum.
Quod qui facere nolunt, in illo signi-
ficati sunt, qui mnam suam in suda-
rio servavit. Mensam cui danda erat
pecunia professionem ipsam religio-
nis accipimus, quæ tamquam publi-
cè proponitur ad usum necessarium
saluti. *Rx.* Sint lumbi.

Lectio IX.

Quod autem unus eorum, qui bene
usi sunt, decem acquisivit, &
alter quinque significat eos esse ac-
quisitos in gregem Dei, à quibus ipsa
lex per gratiam intellecta est. Ad hoc
pertinent & decem & quinque civi-
tates, quibus eos proponit; Multi-
pli-

plicatio enim intelligentiæ in ipsa varietate ad unum redacta, quasi civitatem facit viventium rationum æternarum. Est enim civitas non quorumlibet animantium, sed rationalium multitudo, legis unius societate devincta. Te Deum laudamus.

Missæ: Os justi. Oratio ut supra. Evang. Homo quidam nobilis, ut in com. post ultimam Missam.

Die IX. Octobris.

SS. DIONYSII ET SOC. MM.

Dup. in Diœcesi Paderb. reliqua ut in Brev. Romano.

Die XXI. Octobris.

SS. URSULÆ ET SOC. MM.

Duplex Diœces.

Omnia de communi Virginum præter propria Ant. ad Magnif. & Oratio ut in Breviario cum Comm. S. Hilarionis.

Lectioes I. Nocturni de Scripturâ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Ursulam virginem Britannia genuit parentibus Regibus & Christianis,